



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X, X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2019, č. j. X, KULK 34992/2019,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 6. 5. 2019, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 1. 2019, sp. zn. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítnul námitky žalobce proti provedenému záznamu v registru řidičů a potvrdil záznam 12 bodů ke dni 17. 7. 2018.

II. Žaloba

2. Žalobce uvedl, že žalovaný řádně nereflektoval na odvolací důvody, nezabýval se předloženými důkazy, konkrétně rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. X. Přitom z uvedeného rozhodnutí, jakož i dalších rozhodnutí tohoto odvolacího správního orgánu (které žalobce v žalobě konkrétně označil a soudu předložil, byť je nesprávně označoval jako rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje) vyplývá, že v prakticky shodných věcech posuzoval, zda i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty považoval žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným.
3. Následně žalobce uplatnil žalobní námitku, která směřovala do nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nesouhlasil se závěrem žalovaného jako odvolacího orgánu, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady, když, jak uvedl dříve, správní praxe je odlišná. Žalovanému vytýkal, že jako jediné důkazy, které žalovaný posuzoval, byla oznámení od oddělení policie o spáchání přestupku, která však podle žalobce nemohou být dostatečným důkazem, a mají být porovnána s předmětným rozhodnutím. Žalobce předložil spolu s žalobou rozhodnutí v blokových řízeních týkajících se jiných přestupců, kdy tato rozhodnutí mají sloužit jako důkaz praxe vyplňování bloků z hlediska jejich náležitostí. Například série X č. X a série X č. bloku X nespĺňují dostatečnou individualizaci skutku X plyne dodržení zákonem stanovených požadavků.
4. K tomuto žalobnímu bodu následně žaloba v obecné rovině rozvedla, za jakých okolností není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobce identifikoval případy, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřijatelnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání, kdy nestačí uvést například pouze „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP“. Z rozhodnutí musí být patrné, že přestupce porušil povinnost být připoután bezpečnostním pásem za jízdy jako řidič motorového vozidla. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo vyloučeno,

že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. Údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné.

5. K jednotlivým pokutovým blokům pak žalobce uplatnil následující výhrady:
6. K pokutovým blokům ze dne 17. 7. 2018, 30. 7. 2017, 5. 7. 2017, 22. 3. 2017, 19. 5. 2016 a 12. 7. 2015 žalobce namítal, že není přesně zjištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a nebyly vypsány požadované údaje (rodné číslo, datum narození), ověření totožnosti v rozhodnutích nebylo dostačující. Podle žalobce není řádně (nečitelnost, nekompletnost) uvedena doba spáchání přestupku a údaj je proto nepřezkoumatelný. Rovněž nebylo jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku, protože informace o něm neobsahuje všechny údaje, názvy obce i ulice nejsou úplné, resp. uvedeny v nesrozumitelné zkratce. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačně skutková podstata, ani její propojení s porušenou povinností. Právní kvalifikace přestupkového jednání byla uvedena zkratkovitě, kdy byl uveden konkrétní paragraf, ale ne už body ustanovení atd. Tato vada znemožňuje přesné určení protiprávního jednání a odpovědnost žalobce za tato jednání. Zápis týkající se protiprávního jednání je vážný a neodborný a také částečně nečitelný, což potvrzuje nesprávnost napadeného rozhodnutí. Výše uložené sankce není zcela zřetelná a není možné ověřit, zda jednotlivé údaje (výše sankce uvedená číslem a slovy) korespondují. Podle žalobce rovněž chybělo uvedení místa vydání rozhodnutí a vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda byly uvedeny všechny údaje o oprávněné osobě, a to včetně jejího podpisu. Datum vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem byla uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí. Z rozhodnutí pak nebyl zřetelný podpis žalobce prokazující souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
7. K pokutovým blokům ze dne 17. 7. 2018, 30. 7. 2017 a 5. 7. 2017 žalobce dodal, že rozhodnutí nejednoznačně označuje formu zavinění.
8. Není tedy bez důvodných pochybností patrné, komu, zejména kdy a kde a také za jaký skutek byly pokuty v blokových řízeních uloženy. V tomto směru se žalobce dovolával rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.
9. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný odvolal na napadené rozhodnutí a navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje. Žalovaný se s námitkami žalobce vypořádal v napadeném rozhodnutí.

IV. Zjištění ze správního spisu

11. Výpisem z bodového hodnocení řidiče bylo doloženo, na základě jakých přestupků žalobce dosáhl 12 bodů. Dne 22. 8. 2018 podal žalobce námitky do oznámení správního

orgánu

I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.

12. Správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivá oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 18. 7. 2018, 31. 7. 2017, 7. 7. 2017, oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 23. 3. 2017, 19. 5. 2016, oznámení o spáchání přestupku ze dne 3. 8. 2015 a výpis z bodového hodnocení řidiče. Dále byly vyžádány kopie pokutových bloků.
13. Po výzvě žalobce podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), k vyjádření se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí, byly námitky žalobce rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 14. 1. 2019 zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jako neodůvodněné a provedený záznam v rámci bodového hodnocení řidiče byl ke dni 17. 7. 2018 potvrzen. Správní orgán I. stupně shrnul obsah obdržných oznámení o přestupcích a uložených pokutách, poté se zabýval jednotlivými bloky z hlediska jejich určitosti a srozumitelnosti. Shledal, že všechny pokutové, resp. příkazové bloky obsahují zákonem předvídané náležitosti. Prvostupňový orgán doplnil, že při posuzování pokutových bloků správní orgán zkoumá pouze to, zda je tu způsobilý podklad pro záznam, správní orgán však nezkoumá správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě došlo k záznamu bodů. Dále správní orgán I. stupně uvedl, že řidič podpisem bloků s přestupky souhlasil. Položky na pokutových blocích byly náležitě vyplněny a pokutové bloky byly způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.
14. Blanketní odvolání ze dne 19. 5. 2019 žalobce dodatečně doplnil. Obecné odvolací námitky směřovaly do přezkoumatelnosti rozhodnutí a způsobilosti podkladů pro zápis. V odvolání bylo napadnuto i používání zkratk k popisu přestupkového jednání. Nebyly naplněny náležitosti pokutových bloků. Podle žalobce nemůže být oznámení o uložení pokuty dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů v registru řidičů existoval způsobilý podklad. Důkazem mělo být detailní posouzení jednotlivých pokutových bloků. Odvolání zmínilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského i Jihočeského kraje, která se nezpůsobilostí podkladů pro záznam do registru řidičů zabývala. Dále se žalobce v odvolání vyjadřoval konkrétně k jednotlivým blokům a zpochybňoval údaje uvedené v jednotlivých kolonkách, shodně jako v žalobě.
15. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný nejprve posoudil námitku týkající se vad výroku prvostupňového rozhodnutí a s touto námitkou se neztotožnil. Předmětný výrok splňoval všechny náležitosti uvedené v § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Podle žalovaného správní orgán I. stupně rozhodoval o námitkách na podkladě pravomocných rozhodnutí, na základě kterých byly žalobci body zaznamenány, nejen na základě oznámení o přestupcích. Také si vyžádal kopie všech pokutových bloků, které dle žalovaného splňují veškeré požadavky na ně kladené. Správní orgán I. stupně se vypořádal se všemi podáními žalobce. Ohledně odkazu na rozhodnutí Krajských úřadů Moravskoslezského kraje a kraje Jihočeského žalovaný konstatoval, že žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky vztahující se k těmto

rozhodnutím. Ohledně vypořádání této námitky se žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 15. 2. 2016, č. j. 59 A 68/2015-52, kde byla řešena obdobná otázka. Žalovaný se poté podrobně zabýval náležitostmi všech čtyř pokutových bloků a na základě skutečností v nich uvedených s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu dovodil, že odvolací námitky jsou nedůvodné.

V. Posouzení věci krajským soudem

16. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
17. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu.
Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
18. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)*“. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu

pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě

(srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů. Nepochybně tyto závěry lze vztáhnout také k příkazním blokům vydaným od 1. 7. 2017 dle § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky.

19. První žalobní bod, který se týká nereflektování odvolacích důvodů, v podstatě kopíruje žalobní námitky uplatněné již v žalobách projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 59 A 15/2015
a sp. zn. 59 A 34/2015, sp. zn. 59 A 64/2015, sp. zn. 59 A 65/2015 či sp. zn. 59 A 68/2015, sp. zn. 59 A 118/2017, z poslední doby např. pod sp. zn. 59 A 63/2018, sp. zn. 59 A 86/2018, sp. zn. 59 A 89/2018 či 59 A 69/2019. Žaloba v tomto směru neobsahovala žádné žalobní výhrady, které by žalobcův případ individualizovaly a směřovaly do konkrétních částí napadeného rozhodnutí žalovaného a opomenutí konkrétních odvolacích námitek.
20. K uplatněnému žalobnímu bodu soud shodně jako v předchozích rozhodnutích ve shora označených věcech uvádí, že je samozřejmě povinností žalovaného jako odvolacího orgánu svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání odvolacích námitek. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o odvolacích důvodech žalovaný uvažoval a na základě jakého skutkového stavu a právních úvah a důvodů. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobce, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicite* vypořádá.
21. Soud má za to, že napadené rozhodnutí se plně vypořádalo jak s odvolacími důvody uplatněnými v obecné rovině, včetně odkazu na rozhodnutí vydávaná jinými krajskými úřady, tak i s konkrétními výtkami, které žalobce vůči jednotlivým předmětným blokům vznesl. Soud považoval v daném případě rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, přezkoumatelné, řádně odůvodněné.
22. Odvolává-li se žaloba znovu v úvodní části na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, jakož i na další rozhodnutí tohoto správního orgánu, uvádí soud, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhoval těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu.

K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného.

23. Další částí žaloby žalobce brojí (*pozn. soudu* opět shodně jako v žalobách podaných stejným právním zástupcem v již dříve projednávaných věcech) v obecné rovině proti nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. S tezemi, které žaloba ve vztahu k rozhodnutím o přestupcích a rozhodnutím vydaných v blokovém (příkazním) řízení soudu předešlá, lze v obecné rovině souhlasit. Je-li podkladem pro záznam bodů pravomocné rozhodnutí správního orgánu o přestupku [ve smyslu § 123b odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu], správní orgán již nepřezkoumává jeho správnost a zákonnost či dokonce kvalifikaci skutku, jak už bylo řečeno v úvodní části argumentace soudu, ale soustředí se k vzneseným námitkám na to, zda jde o řádný podklad pro záznam, zda byl zaznamenán správný počet bodů. Ve vztahu k pokutovému (příkazovému) bloku [v návaznosti na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění do 30. 6. 2017, resp. ve znění od 1. 7. 2017 příkazem na místě] lze ve stručnosti shrnout, že je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku, resp. příkazového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového, resp. příkazního řízení, jak je stanoví zejména § 84 a § 85 zákona o přestupcích, resp. od 1. 7. 2017 § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky, přičemž povaze blokového řízení, resp. příkazního řízení korespondují strohé a zkratkovité formulace, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém (příkazovém) bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).
24. Teprve v další části žalobního bodu žalobce uvádí konkrétní výhrady vůči pokutovým blokům (*pozn. soudu* žalobce nereflexuje, že po 1. 7. 2017 jde o příkazové bloky). Soud zdůrazňuje, že žalobce tak činí, aniž by zároveň správním orgánům rozhodujícím v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů vytýkal, že záznam bodů byl nesprávný, přestupků se nedopustil, s vydáním pokutových bloků nesouhlasil, nepodepsal je apod.
25. Obsahuje-li příkazový blok ze dne 17. 7. 2018 právní kvalifikaci „§125c/1f4“ zákona o silničním provozu, a dodatek „§ 4c z. č. 361/2000 Sb.“ v rámci popisu skutku, považuje soud tyto údaje za postačující, v souladu s § 92 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Z uvedených zkratků právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 4 písm. c) uvedeného zákona, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o

méně než 30 km/h. Tomu odpovídá popis skutku slovy „17. 7. 2018, 14:40 hod., dálnice D3, 109 km, směr Č. Budějovice, § 4c z. č. 361/2000 Sb. - rychlost mimo obec sníž. D.Z. R 60/87/84 km/h“. Z těchto zkratk běžně užívaných při vyplňování bloků vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, když mu byla naměřená rychlost 87 km/h, po odečtu odchylky přístroje činí naměřená rychlost 84 km/h, a že byl překročen rychlostní limit mimo obec určený dopravní značkou 60 km/h. Rovněž místo a čas přestupkového jednání byly dostatečně specifikovány. Dále je na příkazovém bloku otisk úředního razítka Policie ČR a identifikační údaje a podpis policisty. Nedůvodná je námitka nejednoznačného označení formy zavinění v příkazovém bloku, neboť forma je jednoznačně na bloku označena škrtnutím nehodící se varianty. Je tedy jasné, že bylo shledáno zavinění ve formě nedbalosti v souladu s § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Lze konstatovat, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě, což neučinil. Příkazový blok považuje soud za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.

26. Stejně tak hodnotí soud příkazový blok ze dne 30. 7. 2017, kterým byla žalobci uložena pokuta za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h. Tomu odpovídá popis skutku slovy „30. 7. 2017, v 21:13 h, ulice X od centra JBC, rychlost v obci 66 km/h“. Z těchto zkratk běžně užívaných při vyplňování bloků vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když mu byla naměřená rychlost 66 km/h, a že byl překročen rychlostní limit v obci 50 km/h. Rovněž místo a čas přestupkového jednání byly dostatečně specifikovány. Dále je na příkazovém bloku otisk úředního razítka Městské policie Jablonec nad Nisou a identifikační údaje a podpis policisty. Nedůvodná je námitka nejednoznačného označení formy zavinění v příkazovém bloku, neboť forma je jednoznačně na bloku označena škrtnutím nehodící se varianty. Je tedy jasné, že bylo shledáno zavinění ve formě úmyslu v souladu s § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Lze konstatovat, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě, což neučinil. Příkazový blok považuje soud za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.
27. Ke shodným závěrům soud dospěl ve vztahu k příkazovému bloku ze dne 5. 7. 2017, kterým byla žalobci uložena pokuta za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s porušením povinnosti řidiče motorového vozidla uvedené v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. povinnosti být jako řidič za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Na příkazovém bloku uvedené údaje „5. 7. 2017 9:03 hod. v Jablonci nad Nisou v ulici Pražská porušil ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) z. č. 361/2000 Sb. jako řidič nebyl připoután za jízdy bezpečnostním pásem“ jsou dostatečným popisem podstaty přestupkového jednání. Právní kvalifikace údajem „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ ve spojení s porušením povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona je dostatečně určitá, místo a čas přestupkového jednání byly jednoznačně zachyceny. Dále je zde otisk úředního razítka Policie ČR a identifikační údaje a podpis policisty. Nedůvodná je námitka nejednoznačného označení formy zavinění

v příkazovém bloku, neboť forma je jednoznačně na bloku označena škrtnutím nehodící se varianty. Je tedy jasné, že bylo shledáno zavinění ve formě nedbalosti v souladu s § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Ani v tomto případě se žalobce na místě zjištění a právní kvalifikaci přestupku nebránil, ač tak mohl učinit, a příkazový blok podepsal. I tento příkazový blok je dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.

28. Obsahuje-li pokutový blok ze dne 22. 3. 2017 právní kvalifikaci „§125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ a dodatek „§ 7/1c z. č. 361/2000 Sb.“ v rámci popisu skutku, považuje soud tento popis za postačující v souladu s § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu ve spojení s § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, tedy žalobce při řízení vozidla držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Na pokutovém bloku uvedené údaje „22. 3. 17, v 16:30 hod. v ul. Černokostelecká x Sazečská, Praha 10, § 7/1c z. č. 361/2000 Sb. – za jízdy drží mobilní telefon“ jsou dostatečným popisem podstaty přestupkového jednání. Právní kvalifikace údajem „§125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ ve spojení s porušením povinnosti dle § 7 odst. 1 písm. c) uvedeného zákona je dostatečně určitá, místo a čas přestupkového jednání byly jednoznačně zachyceny. Dále je zde otisk úředního razítka Policie ČR a identifikační údaje a podpis policisty. Ani v tomto případě se žalobce na místě zjištění a právní kvalifikaci přestupku nebránil, ač tak mohl učinit, a pokutový blok podepsal. I tento pokutový blok je dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.
29. Stejně soud hodnotí pokutový blok ze dne 19. 5. 2016, kterým byla žalobci uložena pokuta za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h. Tomu odpovídá popis skutku slovy „19. 5. 2016, 15:44 hod, v Pulečném, rychlost 63 km/h, po odečtu 60 km/h, obec 50 km/h“. Z těchto zkratk běžně užívaných při vyplňování bloků vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když mu byla naměřená rychlost 63 km/h, po odečtu odchylky přístroje činí naměřená rychlost 60 km/h, a že byl překročen rychlostní limit v obci 50 km/h. Rovněž místo a čas přestupkového jednání byly dostatečně specifikovány. Dále je na pokutovém bloku otisk úředního razítka Městské policie Města Rychnov u Jablonce nad Nisou a identifikační údaje a podpis policisty. Lze konstatovat, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě, což neučinil. Pokutový blok považuje soud za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.
30. Ke shodným závěrům soud dospěl ve vztahu pokutovému bloku ze dne 12. 7. 2015, kterým byla žalobci uložena pokuta za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h. Tomu odpovídá popis skutku slovy „X, X, X, X, překročení max. povolené

rychlosti v obci, povolené 50 km/h, naměřeno 63 km/h“. Z těchto zkratk běžně užívaných při vyplňování bloků vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když mu byla naměřená rychlost 63 km/h, a že byl překročen rychlostní limit v obci 50 km/h. Rovněž místo a čas přestupkového jednání byly dostatečně specifikovány. Dále je na pokutovém bloku otisk úředního razítka Městské policie Jablonec nad Nisou a identifikační údaje a podpis policisty. Ani v tomto případě se žalobce na místě zjištění a právní kvalifikaci přestupku nebránil, ač tak mohl učinit. Pokutový blok považuje soud za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.

31. Obecné námitky ohledně specifikace místa spáchání přestupkového jednání, neshledal soud důvodnými. Popisem místa spáchání přestupků se v napadeném rozhodnutí ve vztahu ke všem pokutovým, resp. příkazovým blokům podrobně zabýval správní orgán I. stupně, žalovaný a soud se s jejich závěry ztotožnil, jak rozvedl v předchozích bodech rozsudku. Žalobce namítá pouze formální nedostatky, aniž by se současně bránil tomu, že daný přestupek v uvedeném místě nespáchal, že nesouhlasil na místě s jeho kvalifikací, netvrdí, že nepodepsal pokutový, resp. příkazový blok či byl k podpisu donucen. Za takové situace nebylo nutné v pokutových, resp. příkazových blocích ještě podrobněji popisovat místo přestupkového jednání, pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích.
32. K námitkám ohledně nedostatečné identifikace osoby obviněného, soud uvádí, že je neshledal důvodné. Všechny pokutové bloky mají zákonné náležitosti ve smyslu shora uvedených ustanovení zákona o přestupcích. Plyne z nich, že přestupcem byl žalobce, ten byl označen jménem a příjmením, rodným číslem, a adresou bydliště, na pokutových blocích byl uveden podpis žalobce i datum převzetí pokutového bloku. Ve vztahu k příkazovým blokům soud uvádí, že i v nich byl žalobce identifikován způsobem odpovídajícím požadavku § 92 odst. 2 písm. a), b) a c) zákona o odpovědnosti za přestupky, za dostačující se považuje uvedení data narození žalobce. I tyto příkazové bloky žalobce podepsal, čímž dal najevo souhlas s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a potvrdil řádné uvedení údajů ve všech částech bloku. Ohledně výše uložené pokuty rovněž neplynou z obsahu údajů na pokutových, resp. příkazových blocích žádná pochybnosti.
33. Soud tedy uzavírá tím, že předmětné bloky, jejichž nedostatky žalobce namítal, správní orgány správně posoudily jako způsobilé podklady pro zápis příslušného počtu bodů do registru řidičů. Protože, jak soud odůvodnil ve vztahu k jednotlivým blokům, ve vydaných pokutových (příkazních) blocích bylo vždy řádně uvedeno, za jaký přestupek byla pokuta v blokovém (příkazním) řízení uložena, nemohla vzniknout pochybnost o věcné příslušnosti orgánů policie přestupky v blokovém řízení projednat ve smyslu § 86 písm. a), e) bod 1 zákona o přestupcích, resp. § 91 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky. Nelze dospět k závěru, že by správní orgány postupovaly při vyřízení námitek nezákonně.

VI. Závěr a náklady řízení

34. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce a žalovaného.
36. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
37. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 29. dubna 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu